

ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ

ΤΟ ΙΚΑΜΠΟΓΚ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΜΠΤΕΝ ΜΑΝΤΛ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το Ίκαμπογκ**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: The Ickabog

Από τις Εκδόσεις Little Brown, 2025

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Τζ. Κ. Ρόουλινγκ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Ben Mantle

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πετρούλα Γαβριηλίδου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μάνος Μπονάνος

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Γωγώ Τρικεριώτη

© Κειμένου: J. K. Rowling, 2020

© Εικονογράφησης: J. K. Rowling, 2025

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2025

Πρώτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2025

ISBN 978-618-01-6236-3

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 | Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr

psychogios.gr

ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ

Το ΊκαμΠογκ

Εικονογράφηση: Ben Mantle

Μετάφραση: Πετρούλα Γαβριλίδου

Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις αυτής της έκδοσης είναι φανταστικά, πέρα από όσα αποτελούν με σαφήνεια κοινό κτήμα, και οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Το *Ίκαμπογκ* είναι αφιερωμένο:

στη Μακένζι Τζιν,
της οποίας ήταν πάντα η αγαπημένη ιστορία και η οποία
με παρότρυνε για μία δεκαετία για τη γράψω κανονικά:

στους: Μέγκαν Μπαρνς και Πάτρικ Μπαρνς·

στην παντοτινή μνήμη
της Λίζα Τσίζκεϊκ και του Λάμα·

και, φυσικά, στις δύο υπέροχες Ντέιζι,
την Ντέιζι Γκούντγουιν και την Ντέιζι Μάρει,
περήφανες κόρες του QSC

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ιδέα του *Ίκαμπογκ* μου ήρθε πριν από πολύ καιρό. Διάβαζα την ιστορία μεγαλόφωνα στα δύο μικρότερα παιδιά μου όταν ήταν πολύ μικρά αλλά δεν την τελείωσα ποτέ, προς μεγάλη απογοήτευση της Μακένζι, της οποίας ήταν η αγαπημένη ιστορία. Αφού τελείωσα τα βιβλία με τον Χάρι Πότερ, έκανα ένα διάλειμμα πέντε ετών, κι όταν αποφάσισα να μην εκδώσω παιδικό βιβλίο μετά, το *Ίκαμπογκ* μπήκε στη σοφίτα, ανολοκλήρωτο ακόμα. Έμεινε εκεί για πάνω από μία δεκαετία και μάλλον θα ήταν ακόμα εκεί αν δεν συνέβαινε η πανδημία του κορονοϊού και εκατομμύρια παιδιά δεν κλείνονταν στο σπίτι, χωρίς να μπορούν να πάνε στο σχολείο ή να συναντήσουν τους φίλους τους. Τότε είχα την ιδέα να αναρτήσω την ιστορία δωρεάν στο διαδίκτυο και να ζητήσω από τα παιδιά να την εικονογραφήσουν.

Από τη σοφίτα κατέβηκε ένα πολύ σκονισμένο κουτί με δακτυλογραφημένα και χειρόγραφα χαρτιά, και στρώθηκα στη δουλειά.

Ανεβάσαμε το *Ίκαμπογκ* στο διαδίκτυο σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Ήταν πραγματικά ηράκλεια προσπάθεια απ' όσους συμμετείχαν και πρέπει να ευχαριστήσω ιδιαι-

τέρως τους: Ruth Alltimes, Emily Clement, Neil Blair και James McKnight, χωρίς τους οποίους τίποτα από όλα αυτά δε θα είχε συμβεί. Μου έδινε μεγάλη χαρά να κοιτάζω τις δημιουργίες που υπέβαλαν τα παιδιά και θέλω πολύ να πιστεύω ότι το *Ίκαμπογκ* πρόσφερε σε κάποιους μελλοντικούς ζωγράφους και εικονογράφους την πρώτη τους δημόσια προβολή.

Το να επιστρέψω στη γη της Αφθονίας και να τελειώσω αυτό που είχα αρχίσει πριν από τόσο πολύ καιρό, ειδικά κάτω από τέτοιες συνθήκες, ήταν μία από τις πιο ανταποδοτικές εμπειρίες στη συγγραφική μου ζωή. Η έκδοση του *Ίκαμπογκ* που ακολούθησε στη συνέχεια θα είναι πάντα από τις αγαπημένες μου στα ράφια της βιβλιοθήκης μου.

Μεταξύ 2020 και 2024 δώρισα τα δικαιώματα από το βιβλίο και το audiobook στο φιλανθρωπικό μου ίδρυμα Volant. Αυτά χρησιμοποιήθηκαν για να προσφερθούν πάνω από 12 εκατομμύρια λίρες Αγγλίας σε περισσότερες από 140 φιλανθρωπικές οργανώσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο και διεθνώς, προκειμένου να λάβουν βοήθεια ευάλωτες ομάδες ανθρώπων που είχαν πληγεί ιδιαίτερα από την πανδημία.

Ωστόσο, το *Ίκαμπογκ* είναι μια ιστορία για κάτι πολύ παρπάνω από εκείνη τη χρονική στιγμή. Η λέξη «*Ίκαμπογκ*» βγαίνει από τη λέξη «*Ichabod*» που σημαίνει «καμία δόξα» ή «η δόξα έχει τελειώσει». Νομίζω ότι θα καταλάβετε γιατί διάλεξα αυτό το όνομα μόλις διαβάσετε την ιστορία, που αφορά θέματα τα οποία πάντα με ενδιέφεραν. Τι λένε για μας τα τέρατα που επινοούμε; Τι πρέπει να συμβεί για να κυριαρχήσει το κακό σε κάποιον άνθρωπο, ή σε κάποια χώρα, και τι χρειάζεται για να το καταπολεμήσουμε; Γιατί οι

άνθρωποι επιλέγουν να πιστέψουν σε ψέματα ακόμα κι όταν οι αποδείξεις είναι αμυδρές ή ανύπαρκτες;

Αυτή η νέα έκδοση ζωντανεύει όμορφα με τις εικόνες του Μπεν Μαντλ, δίνοντας μια νέα ευκαιρία στους αναγνώστες να ζήσουν την εμπειρία – παντοτινά!

Το μόνο που μένει να πω είναι πως εύχομαι να απολαύσετε την ανάγνωση της ιστορίας όσο απόλαυσα κι εγώ το γράψιμό της!

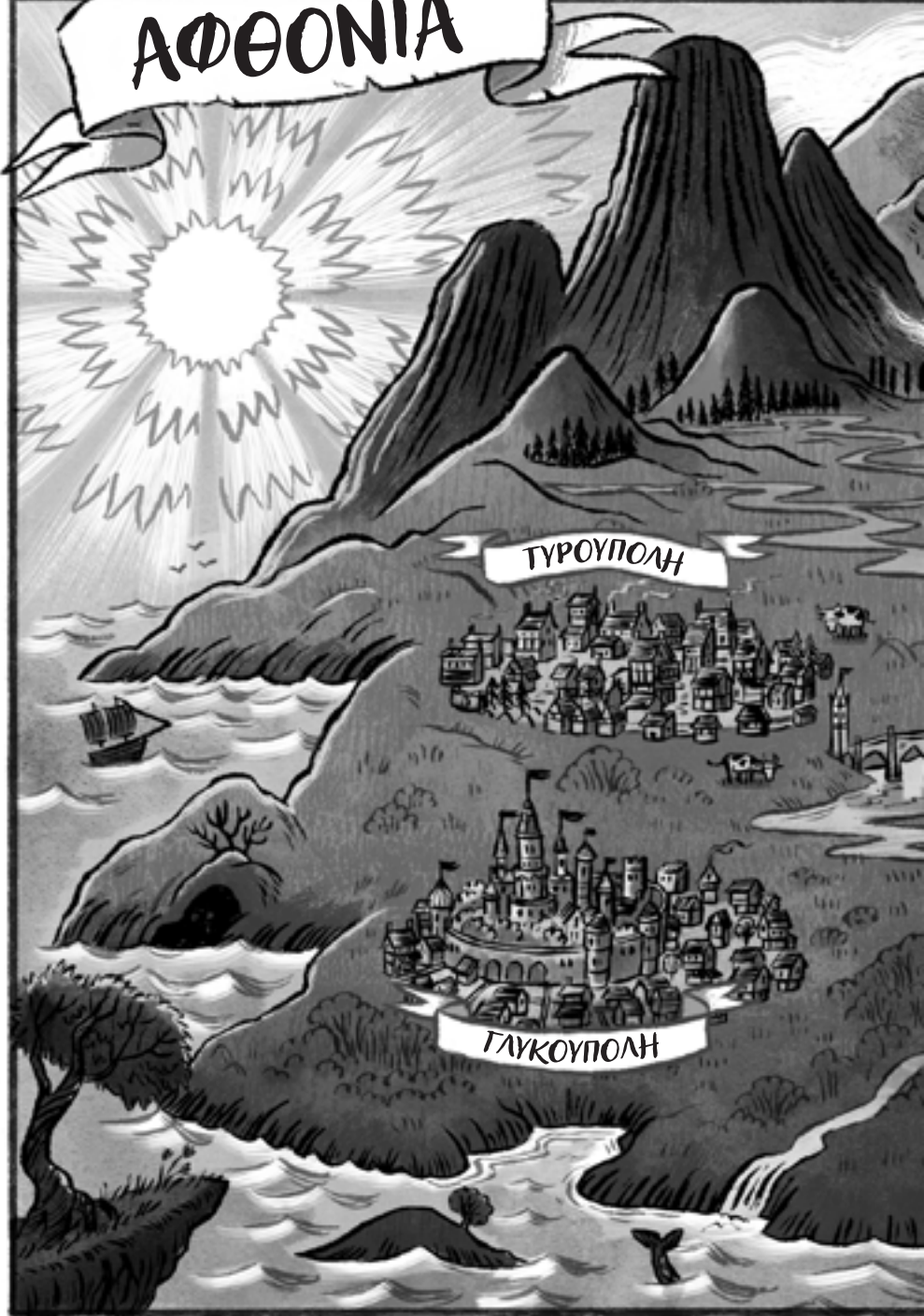
A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Tz. K. Roulinis'.

Τζ. Κ. Ρόουλινγκ
Μάρτιος 2025

ΑΦΘΟΝΙΑ

ΤΥΡΟΥΠΟΛΗ

ΓΛΥΚΟΥΠΟΛΗ

ΒΑΛΤΟΤΟΠΟΙ

ΟΙΝΟΥΠΟΛΗ

ΦΙΛΕΤΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 Ο βασιλιάς Φρεντ ο Άγοβος	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 Το Ίκαμπογκ	26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 Ο θάνατος μιας μοδίστρας.....	31
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 Το σιωπηλό σπίτι	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 Η Ντίξι Ντοβτίλ.....	41
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 Ο καβγάς στον κήπο.....	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 Ο λόρδος Γιαφτύσιμο είναι μαρτυριάρης	50
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 Η Μέρα των Αιτημάτων	55
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9 Η ιστορία του βοσκού.....	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10 Η εκστρατεία του βασιλιά Φρεντ.....	66
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11 Το ταξίδι στον βορρά.....	73
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 Το χαμένο σπαθί του βασιλιά	80
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13 Το ατύχημα	87
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14 Το σχέδιο του λόρδου Γιαφτύσιμο.....	93
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 Ο βασιλιάς επιστρέφει.....	99
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16 Ο Μπερτ λέει αντίο.....	103
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17 Ο Καλοκύριος ορθώνει το ανάστημά του...	109
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18 Το τέλος ενός συμβούλου	114
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19 Η λαίδη Εσλάντα.....	118

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20	Μετάλλια για τον Μπίμις και τον Κουμπί	123
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21	Ο καθηγητής Απατοψέμα	129
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22	Το σπίτι δίχως σημαίες	137
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23	Η δίκη.....	144
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24	Το πηνίο.....	150
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25	Το πρόβλημα του λόρδου Γιαφτύσιμο	155
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26	Μια δουλειά για τον κύριο Ντοβτέιλ.....	160
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27	Απαγωγή	164
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28	Η Μάνα Μουγκρίδα.....	170
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29	Η κυρία Μπίμις ανησυχεί.....	178
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30	Το πόδι	183
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31	Η εξαφάνιση ενός χασάπη.....	186
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32	Ένα ψεγάδι στο σχέδιο	189
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33	Ο βασιλιάς Φρεντ ανησυχεί.....	192
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34	Τρία ακόμα πόδια.....	197
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35	Η πρόταση του λόρδου Γιαφτύσιμο	201
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36	Η Αφθονία πεινά.....	205
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37	Η Ντίξι και το ψεγγάρι.....	208
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38	Ο λόρδος Γιαφτύσιμο ανταποκρίνεται	211
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39	Ο Μπερτ και η Ταξιαρχία Άμυνας Ενάντια στο Ίκαμπογκ	218
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40	Ο Μπερτ βρίσκει ένα στοιχείο	227
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41	Το σχέδιο της κυρίας Μπίμις.....	231
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42	Πίσω από την κουρτίνα.....	235
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43	Ο Μπερτ και ο φρουρός.....	240
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44	Η κυρία Μπίμις αντιστέκεται.....	245
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45	Ο Μπερτ στην Οινούπολη.....	249
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46	Η ιστορία του Ρόντρικ Ροτς.....	253
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47	Κάτω στα μπουντρούμια	258
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48	Ο Μπερτ και η Ντίξι ξαναβρίσκονται	263

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49	Απόδραση από το ορφανοτροφείο.....	268
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50	Ένα χειμωνιάτικο ταξίδι.....	275
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51	Μέσα στη σπηλιά.....	279
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52	Μανιτάρια	284
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53	Το μυστηριώδες τέρας.....	288
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 54	Το τραγούδι του Ίκαμπογκ.....	292
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 55	Ο Γιαφτύσιμο προσβάλλει τον βασιλιά....	299
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 56	Συνωμοσία στα μπουντρούμια	305
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57	Το σχέδιο της Ντέιζι.....	309
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58	Η Χέτι Χόπκινς.....	316
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 59	Πίσω στην Οινούπολη	321
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60	Εξέγερση.....	327
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 61	Ο Φλαπούν πυροβολεί πάλι	334
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 62	Ο Γεννηθάνατος	340
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 63	Το τελευταίο σχέδιο του λόρδου Γιαφτύσιμο	346
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 64	Αφθονία ξανά	353

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο βασιλιάς Φρεντ ο Άφοβος

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια πολύ μικρή χώρα που την έλεγαν Αφθονία και που την κυβερνούσε για αιώνες μια μεγάλη γενιά βασιλιάδων με ανοιχτόχρωμα μαλλιά. Ο βασιλιάς εκείνη την περίοδο για την οποία γράφω λεγόταν Φρεντ ο Άφοβος. Είχε ανακοινώσει το «Άφοβος» μόνος του, το πρωί της στέψης του, λίγο επειδή του άρεσε πώς ταίριαζε με το «Φρεντ» και λίγο επειδή είχε κάποτε καταφέρει να πιάσει και να σκοτώσει μια σφίγγα ολομόναχος, αν εξαιρέσεις τους πέντε ακολούθους και τον έναν υπηρέτη.

Ο βασιλιάς Φρεντ ο Άφοβος ανέβηκε στον θρόνο εισπράττοντας ένα τεράστιο κύμα αποδοχής από τον λαό. Είχε όμορφες, κίτρινες μπούκλες, ένα ωραίο, καλοχτενισμένο μουστάκι και του πήγαιναν περίφημα οι στενές κυλοτίνες, τα βελούδινα σακάκια και τα φραμπαλάδικα πουκάμισα που φορούσαν τότε οι πλούσιοι άντρες. Ο Φρεντ είχε τη φήμη πως ήταν γενναιόδωρος, χαμογελούσε και χαιρετούσε όπο-

τε κάποιος τον κοιτούσε, και έμοιαζε τρομερά γοητευτικός στα πορτρέτα που είχαν διανεμηθεί στο βασίλειο για να κρεμαστούν στα δημαρχεία. Οι άνθρωποι της Αφθονίας ήταν πολύ χαρούμενοι με τον νέο τους βασιλιά και πολλοί πίστευαν ότι τελικά θα έκανε καλύτερη δουλειά ακόμα κι από τον πατέρα του, τον Ρίτσαρντ τον Ενάρετο, του οποίου τα δόντια (παρόλο που κανείς δεν ήθελε να το αναφέρει εκείνη την περίοδο) ήταν κάπως στραβά.

Ο βασιλιάς Φρεντ ανακουφίστηκε από μέσα του όταν ανακάλυψε πόσο εύκολο ήταν να κυβερνάει την Αφθονία. Για την ακρίβεια, η χώρα ήταν λες και κυβερνιόταν από μόνη της. Σχεδόν όλοι είχαν πολύ φαγητό, οι έμποροι έβγαζαν τσουβάλια με χρυσάφι και οι σύμβουλοι του Φρεντ αναλάμβαναν όποιο προβληματάκι προέκυπτε. Το μόνο που είχε να κάνει ο Φρεντ ήταν να χαμογελάει πλατιά στους υπηκόους του όποτε έβγαινε έξω με την άμαξά του και να πηγαίνει για κυνήγι πέντε φορές την εβδομάδα με τους δύο καλύτερους του φίλους, τον λόρδο Γιαφτύσιμο και τον λόρδο Φλαπούν.

Ο Γιαφτύσιμο και ο Φλαπούν είχαν δικές τους μεγάλες επαύλεις στη χώρα, αλλά τους ερχόταν πολύ πιο φτηνά και πιο διασκεδαστικά να ζουν στο παλάτι με τον βασιλιά, να τρώνε από τα φαγητά του, να κυνηγούν τα ελάφια του και να φροντίζουν να μην αρχίσει ο βασιλιάς να συμπαθεί ιδιαιτέρως καμιά από τις ωραίες κυρίες της αυλής. Δεν ήθελαν καθόλου να παντρευτεί ο Φρεντ, γιατί μια βασίλισσα μπορεί να τους χαλούσε όλη τους τη διασκέδαση. Κάποτε ο Φρεντ είχε δείξει να συμπαθεί αρκετά τη λαίδη Εσλάντα, που ήταν τόσο σκουρόχρωμη και όμορφη όσο ήταν εκείνος

ανοιχτόχρωμος και ωραίος, αλλά ο Γιαφτύσιμο είχε πείσει τον Φρεντ ότι η λαίδη παραήταν σοβαρή και βιβλιοφάγος και ότι οι κάτοικοι της χώρας δε θα την αγαπούσαν σαν βασίλισσά τους. Ο Φρεντ δεν ήξερε ότι ο λόρδος Γιαφτύσιμο κρατούσε κακία στη λαίδη Εσλάντα γιατί της είχε ζητήσει κάποια στιγμή να παντρευτεί *αυτόν* κι εκείνη τον είχε απορρίψει.

Ο λόρδος Γιαφτύσιμο ήταν πολύ λεπτός, πανούργος και πανέξυπνος. Ο φίλος του ο Φλαπούν ήταν κοκκινοπρόσωπος και τόσο πελώριος που χρειάζονταν έξι άντρες για να τον σηκώσουν και να τον βάλουν πάνω στο τεράστιο καστανοκόκκινο άλογό του. Αν και δεν ήταν τόσο έξυπνος όσο ο Γιαφτύσιμο, ο Φλαπούν ήταν και πάλι πολύ πιο ευφυής από τον βασιλιά.

Και οι δύο λόρδοι ήταν ξεφτέρια στην κολακεία και έκαναν τάχα μου ότι εκπλήσσονταν από το πόσο καλός ήταν ο Φρεντ στα πάντα, από την ιππασία μέχρι τα επιτραπέζια παιχνίδια. Ένα ιδιαίτερο ταλέντο που είχε ο Γιαφτύσιμο ήταν ότι έπειθε τον βασιλιά να κάνει πράγματα που βόλευαν τον ίδιο, και ένα χάρισμα που είχε ο Φλαπούν ήταν ότι έπειθε τον βασιλιά πως κανείς άλλος στον κόσμο δεν ήταν τόσο πιστός σε αυτόν όσο οι δύο καλύτεροί του φίλοι.

Ο Φρεντ πίστευε ότι ο Γιαφτύσιμο και ο Φλαπούν ήταν πολύ ευχάριστοι τύποι. Τον παρότρυναν να διοργανώνει πολυτελείς γιορτές, πλούσια πικ νικ και ακριβά δείπνα, γιατί η Αφθονία ήταν διάσημη, πολύ πέρα από τα σύνορά της, για τα φαγητά της. Καθεμία από τις πόλεις της ήταν γνωστή για κάτι διαφορετικό και η καθεμία τους ήταν η καλύτερη στον κόσμο σε αυτό.

Η πρωτεύουσα της Αφθονίας, η Γλυκούπολη, βρισκόταν στα νότια της χώρας και την περιέβαλλαν στρέμματα με περιβόλια, χωράφια με λαμπερό, χρυσαφί σιτάρι και γαλαζοπράσινα λιβάδια όπου έβοσκαν ολόλευκες αγελάδες που έδιναν πολύ γάλα. Η κρέμα, το αλεύρι και τα φρούτα που παρήγαν εδώ οι αγρότες δίνονταν μετά στους εξαίρετους ζαχαροπλάστες της Γλυκούπολης, οι οποίοι έφτιαχναν γλυκά.

Σκεφτείτε, σας παρακαλώ, το πιο νόστιμο κέικ ή μπισκότο που έχετε φάει ποτέ. Λοιπόν, να σας πω ότι θα ντρέπονταν τρομερά να το σερβίρουν στη Γλυκούπολη. Αν τα μάτια ενός μεγάλου ανθρώπου δε γέμιζαν με δάκρυα ευχαρίστησης όταν δάγκωνε μια μπουκιά από γλυκό της Γλυκούπολης, το γλυκό θεωρούνταν αποτυχία και δεν το έφτιαχναν ποτέ ξανά. Οι βιτρίνες στους φούρνους και τα ζαχαροπλαστεία της Γλυκούπολης ήταν γεμάτες ως πάνω με λιχουδιές όπως τα Όνειρα της Κόρης, οι Νεραϊδένιες Αγκαλιές και, οι πιο διάσημες απ' όλες, οι Παραδισένιες Προσμονές, οι οποίες ήταν τόσο ονειρεμένα, τρομερά νόστιμες που τις κρατούσαν για ειδικές περιστάσεις και όλοι έκλαιγαν από χαρά όταν τις έτρωγαν. Ο Βασιλιάς Πορφύριος, από τη γειτονική Πλουριτανία, είχε ήδη στείλει στον βασιλιά Φρεντ ένα γράμμα όπου του είχε προσφέρει το χέρι όποιας από τις κόρες του επέλεγε ο ίδιος, σε αντάλλαγμα την προμήθεια για μια ζωή με Παραδισένιες Προσμονές, αλλά ο Γιαφτύσιμο είχε συμβουλέψει τον Φρεντ να γελάσει στα μούτρα του Πλουριτανού πρέσβη.

«Οι κόρες του δεν είναι με τίποτα αρκετά όμορφες ώστε να ανταλλάξουμε τις Παραδισένιες Προσμονές μας, άρχοντά μου!» είπε ο Γιαφτύσιμο.

Στα βόρεια της Γλυκούπολης απλώνονταν κι άλλα καταπράσινα λιβάδια και καθάρια, κελαρυστά ποτάμια, όπου εκτρέφονταν κατάμαυρες αγελάδες και χαρούμενα, ροζ γουρούνια. Αυτά εξυπηρετούσαν τις δίδυμες πόλεις, την Τυρούπολη και τη Φιλετούπολη, οι οποίες χωρίζονταν με μια αψιδωτή, πέτρινη γέφυρα πάνω από τον βασικό ποταμό της Αφθονίας, τον Καναλωτό, όπου ποταμόπλοια με λαμπερά χρώματα κουβαλούσαν αγαθά από τη μια άκρη του βασιλείου στην άλλη.

Η Τυρούπολη ήταν διάσημη για τα τυριά της: τεράστια λευκά κεφάλια, σαρκώδεις πορτοκαλιές μπάλες, μεγάλοι κορμοί μαλακού τυριού με μπλε ραβδώσεις και μικρά κρεμώδη τυριά πιο απαλά κι από βελούδο.

Η Φιλετούπολη ήταν φημισμένη για τα μελωμένα καπνιστά χοιρινά της, τις φέτες από μπέικον, τα πικάντικα λουκάνικα της, τα ζουμερά φιλέτα της και τις πίτες της με κρέας ελαφιού.

Οι ευωδιαστοί καπνοί που έβγαιναν από τις καμινάδες πάνω από τους φούρνους της Φιλετούπολης με τα σπίτια από κόκκινα τούβλα αναμειγνύονταν με τις έντονες μυρωδιές από τις εξώπορτες των τυρέμπορων της Τυρούπολης και για εξήντα χιλιόμετρα τριγύρω ήταν αδύνατον να μη σου τρέχουν τα σάλια αναπνέοντας τον μοσχοβολιστό αέρα.

Λίγες ώρες βόρεια από την Τυρούπολη και τη Φιλετούπολη, συναντούσες στρέμματα από αμπέλια φορτωμένα σταφύλια μεγάλα σαν αυγά, γινωμένα, γλυκά και χυμώδη. Αν ταξίδευες προς τα πάνω για την υπόλοιπη μέρα, έφτανες στη γρανιτένια Οινούπολη, που ήταν διάσημη για τα κρασιά της. Έλεγαν για τον αέρα της Οινούπολης ότι αρ-

κούσε απλώς να περπατήσεις στους δρόμους της για να σε ζαλίσει. Τα πιο εκλεκτά κρασιά άλλαζαν χέρια για χιλιάδες και χιλιάδες χρυσά νομίσματα και οι οινέμποροι της Οινούπολης ήταν από τους πιο πλούσιους ανθρώπους του βασιλείου.

Αλλά λίγο πιο βόρεια από την Οινούπολη συνέβαινε κάτι παράξενο. Ήταν λες και η μαγικά πλούσια γη της Αφθονίας είχε εξαντληθεί παράγοντας το καλύτερο χορτάρι, τους καλύτερους καρπούς και το καλύτερο σιτάρι του κόσμου. Ακριβώς στη βόρεια άκρη της βρισκόταν το μέρος που ήταν γνωστό ως Βαλτότοποι, και το μόνο που φύτρωνε εκεί ήταν μερικά άγευστα, λαστιχένια μανιτάρια και λεπτό, ξερό χορτάρι, καλό μόνο για να ταΐζεις τίποτα ψωριάρικα πρόβατα.

Οι Βαλτοτοπιανοί που φρόντιζαν τα πρόβατα δεν είχαν την άψογη, καλοταϊσμένη, καλοντυμένη εμφάνιση των κατοίκων της Οινούπολης, της Φιλετούπολης, της Τυρούπολης ή της Γλυκούπολης. Ήταν κοκαλιάρηδες και κουρελιάρηδες. Τα κακοθρεμμένα πρόβατά τους ποτέ δεν έπιαναν πολύ καλές τιμές, ούτε στην Αφθονία ούτε αλλού, κι έτσι πολύ λίγοι από τους Βαλτοτοπιανούς μπόρεσαν ποτέ να γευτούν την απόλαυση του κρασιού, του τυριού, των κρεάτων ή των γλυκών της Αφθονίας. Το πιο κοινό φαγητό στους Βαλτότοπους ήταν ένας λιπαρός, πρόβειος ζωμός που τον έφτιαχναν από όσα πρόβατα παραήταν γέρικα για να τα πουλήσουν.

Οι υπόλοιποι κάτοικοι της Αφθονίας θεωρούσαν όσους ζούσαν στους Βαλτότοπους έναν παράξενο συρφετό – κακόκεφο, βρόμικο και στριφνό. Οι Βαλτοτοπιανοί είχαν τραχιές φωνές, που οι υπόλοιποι στη Αφθονία μιμούνταν, κι

όταν το έκαναν έμοιαζαν με βραχνιασμένα γερο-πρόβατα. Υπήρχαν ανέκδοτα για τους τρόπους τους και την απλότητά τους. Η υπόλοιπη Αφθονία θεωρούσε ότι το μοναδικό αξιομνημόνευτο πράγμα που είχε προέλθει ποτέ από τους Βαλτότοπους ήταν ο μύθος του Ίκαμπογκ.

Μια φορά κι έναν καιρό
ήταν ένα φοβερό τέρας,
που το έλεγαν Ίκαμπογκ.

Ή έτσι έλεγε η ιστορία...

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
psychogios.gr

Από 9 ετών

ΚΩΔ. ΠΗΧΣΗΣ: 31934